

ke enkelte, lille Lov, hvor man vilde ønskes at faa Lastautomobilafgiften formindsket eller ud af Loven. Hvad angaa den Delderaf, der er Luksus, skal jeg komme til det siden.

Paa mit Partis Vegne tilsiger jeg den mest imødekommende Forhandling med Hensyn til at komme af med en saa stor Del af de foreslaaede nye indirekte Skatter som overhovedet muligt, naar man anviser os andre Muligheder, hvorved der kan skaffes Skatter, der kan gaa igennem i begge Ting, thi det krævede Beløb gaar vi, som sagt, ikke ind paa at lade formindske. Det er interessant, og jeg synes, det er glædeligt, at se, hvorledes det høje Raab om en saakaldt Finansplan er forstummet, saa snart den højtærede Finansminister sagde dette: Jeg har først og fremmest at forelægge en Skatteplan, og den Skatteplan gaar ud paa, at der ikke af begge Ting bevilges — altsaa med andre Ord af alle Partier i Forening med fælles Ansvar bevilges — offentlige Udgifter, der i Virkeligheden ikke bør lægges over paa Eftertiden — paa de følgende Generationer gennem Statslaan —, uden at jeg ved Skatter eller andre offentlige Indtægter faar Dækning. Saa snart denne Skatteplan, som er den eneste rigtige og den, som jeg ved enhver Skattelovsforhandling, hvor jeg har været Ordfører, har fremhævet som den, der ogsaa var min, saa snart den var fremlagt, forsvandt hele det store Raab om Finansplanen. Skatteplanen er nemlig for det, som det her drejer sig om, fuldkommen tilstrækkelig. Og paa dette Punkt er den højtærede Finansminister i den fuldeste Overensstemmelse med Partiet. Under de Omstændigheder tager vi ogsaa alle sammen Vittighederne om dette Aar med 5 Kvartaler overmaade let. Det er givet, at de ekstraordinære og ganske uventet forøgede Udgifter i de to sidste Kvartaler af dette Aar maa medføre en Forøgelse af Statskassens Indtægter; de hører til de Udgifter, som ikke paa nogen Maade forsvarligt kan dækkes igennem Statslaan; de maa altsaa dækkes gennem et ekstraordinært Skattepaalæg, det foreslaaede 25 pCt.s Tillæg. Naar det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) kaldte det et Columbusæg, som her var kommet i den højtærede Finansministers Hænder, er der ingen her i Salen, som er i Tvivl om, at jeg ønsker at give den højtærede Finansminister alt, hvad der tilkommer ham af Ære og Ros, men *de danske Kommuner* har i mange Aar vidst, at naar der skulde lægges en ekstra Ligning til Dækning af ekstra Udgifter, blev det et ekstra Kvartals Ligning, og det er kun en Overførelse til Statens Skattesystem,

her foreligger. Kommunerne har vist Vejen, det er et fuldkommen logisk og i Princippet af os fuldstændig støttet Krav at kræve et 25 pCt.s Tillæg i Anledning af de forøgede Udgifter. Noget andet er, at man kan finde — og personlig finder jeg det —, at 1500 Kr.s Grænsen nedefter er for lav den svarer ikke til det Prisniveau, som i Øjeblikket eksisterer. De 1500 Kr., som tidligere gjorde det muligt for den allersparsommeligeste Levevis at komme igennem, er det med det nuværende Prisniveau ikke længere muligt at komme igennem med. Den 1500 Kr.s Grænse rammer ikke blot adskillige, som har mistet deres Arbejdsevne, men ogsaa en i det hele taget meget ringe stillet Klasse her i vort Samfund, de pensionerede Enker, og jeg kunde nævne forskellige andre Samfundsklasser, som det ikke kan være Meningen at betynde, selv om det kun er med en 25 Øre eller en 50 Øre. Jeg vil paa mit Partis Vegne tilbyde Forhandling om, at denne Grænse løftes i Overensstemmelse med det nuværende Prisniveau for Varer paa en saadan Maade, at det kommer til at svare til, hvad de 1500 Kr. svarede til i 1914, men jeg gentager, at hvad derved kan spares, maa anvises Finansministeren paa et andet Sted.

Hovedinteressen ved Hovedloven, Forslag til Lov om Ændringer i Lovene om Indkomst- og Formueskat til Staten, er, at Merindkomstskatten er bortfaldet. Det var ønsket, det var lovet, det var bebudet, og nu er det indtruffet. Men de iblandt os, og derimellem ogsaa nogle af den højtærede Finansministers politiske Meningsfæller, der har ment, at Merindtægtsskatten efter sit Princip trængte til en Afløsning, vi har hver Gang gjort opmærksom paa, ogsaa her fra Talerstolen, at det ikke med denne Merindtægtsskats Bortfald var Meningen, at de velstillede Kredse, som har haft stor Vinding af Krigsperioden, derigennem skulde blive lettet, eller lad os sige væsentlig lettet, Skattebyrderne. Meningen har været at faa Skattebyrderne rimeligere, efter Principperne retfærdigere fordelt mellem disse nye og ved Vindskibelihood erhvervede Formuer og saa de gamle Formuer og Indtægter som hidtil slap billigere, fordi de ikke var eller gav Merindtægter — simpelt hen fordi de var store i Forvejen. Det var vor Hensigt, men ikke den at gøre disse i og for sig velstillede Lag, her var Tale om, skattelempeligere behandlet. Nu er der som altid naar der bliver fremsat Skattelove, blevet regnet flittigt ud, hvorledes Skatterne vil ramme, og der er — men det maa nærmere undersøges i Udvalget — fra flere Side